

Johann Huswedel

Programma In Festo Resurrectionis Dominicae Propositum, Rectore Joanne Huswedelio, Philosoph. pract. Profess.

Rostochi[i]: Kilius, 1639

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734614659>

Druck Freier Zugang

R U. Progr. 1639.

1) Johannes Kusswedel

2) " " "

3) Johannes Bothmann

4) Edictum contra Schorister

5) " " " " U. Lege.

2 4

PROGRAMMA
IN FESTO
RESURRECTIONIS
DOMINICÆ

Propositum,
RECTORE
JOANNE HUSVVEDELIO,
Philosoph. pract. Profess.

ROSTOCHL,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M DC XXXIX,

29.

In festo resurrectionis Domi-
 ni & Servatoris nostri JESU CHRISTI,
 & pietas & festi ipsius natura ac ratio po-
 stulat, ut rite ac legitime id celebremus,
 & vitam ei convenientem congruen-
 demq; instituamus. Id vero pietas & ratio præcipit,
 omnibus quidem, ad quos hujus beneficii sensus ac fi-
 des pervenit, præcipuè vero ijs, qui ex professo & stu-
 dio peculiari, Christianæ pietati, honestati, virtuti &
 bonis literis operam suam addixerunt. Consistit ve-
 ro ista veri Christianismi, atq; ita hujus festi rectè ce-
 lebrandi ratio in duabus præcipuè partibus, quas A-
 postolus nobis commendat, cum ait in epist. priori ad
 Cor. cap. 5. *ὥστε ἑωσπὶ ζῶμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κα-
 κίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν αἰζύμοις εὐληκείας καὶ ἀληθείας.* Vult ni-
 mirum Apostolus verè à nobis, qui Christiani, ut per-
 hibemur, ita esse debemus, præstari, quod in paschæ
 ceremonijs per umbram & figuram indicabatur: ut,
 sicut illis, mactato agno, erat nefas, ullum fermentum
 domi habere, à quo etiam, novo quodam vitæ gene-
 re, totos septem dies abstinebant, ita nos hodie, Chri-
 sti sacrificij semel peracti participes facti, totam vitā
 in iustitia & integritate consumamus. Id autem fieri
 nō potest, si fermentū domi nostræ inveniatur, id est,
 nisi & ipsi studeamus vitæ puræ & innocenti, & omne
 impurū à nobis facessere jubeamus. Hæc igitur duo à
 no-

3 4
nobis quoq; requiruntur hujus festi tēpore, & hujus
temporis occasione tota vita: Unum, ut omnem im-
pietatem abnegemus, omnem nequitia & malitiæ
turpitudinem rejiciamus: Alterum, ut veritatem do-
ctrinæ sectemur, & Redemptoris nostri, in veritate &
sinceritate ambulantis, vestigia prout adoremus, & a-
lacrīter, sine ulla, quantum in nobis est, tergiversatio-
ne sequamur. Id ergo ut faciamus ipsa nos invitat
Resurrectio Domini, cujus memoriam solenniter his
diebus celebramus. Etenim est ille mortuus: & sepul-
cro conditus quidem, secundum scripturam, verum
tertia die in vitam revocatus, morti deinceps non est
obnoxius: ita & nos per baptismum sepulti sumus
cum Christo in mortem, ut, velut is à morte excitatus
est, per gloriam patris, ita & nos à somno seu veterno,
imo à morte vitiorum experfecti, in novitate vitæ
ambulemus. Huic omnino simile & illud est, quod
in Epist. ad Ephes. 4. 22. & ad Coloss. 3. 9, 10. vetere
homine exuto novum induere jubemur. His enim,
in locis nihil docetur aliud, quam nostri officij esse,
habitum animi pristinum abjicere & vitam ante actā,
veterumq; morum perversitatem & pravitatem de-
ponere, & cursum vitæ laudabiliorem capere. Quin
& illa divini scriptoris Epist. ad Hebr. 12. 1. verba huc
pertinent, quibus incitamur, ut omne pondus & li-
benter circumstans nos peccatum, deponamus, perq;

Ff 2

pa.

patientiam decurramus propositum nobis certamen,
id est, ut omnibus flagitijs prorsus deletis atq; exter-
minatis, constanter in illius sanctimoniae studio verse-
mur ac progrediamur, quæ à CHRISTO nobis præ-
scripta est. Adjungenda sunt his illa quoq; Apostoli
ex Epist. ad Tit. 1. 12. quæ nos monent, ut abnegata
impietate & mundanis cupiditatibus sobrie juste ac
pie vivamus in præsentī seculo: hoc est, omnibus fla-
gitijs & sceleribus, omnibusq; cupiditatibus, quibus
non corporis necessitati consulitur, sed luxuriæ ac li-
bidini servitur, expurgatis atq; exstirpatis, temperan-
tiam, quā non solum in rebus prohibitis, sed licitis et-
iam, cum alienum id exigit commodum, conservā-
da est; & iustitiam, quæ suum cuiq; tribuit; & pieta-
tem, quæ religionis, divinæq; gloriæ studium conti-
net, unice colamus. Huc etiam spectat illa S. Petri
Apost. admonitio, ex priori ejus Epistola cap. 2. v. 1.
& 2. Deposita omni malitia & simulatione & invidia,
& omnibus detractionibus, sicut modo geniti in-
fantes, rationale, quod sine dolo est, lac cōcupiscite,
ut in eo crescatis. Ubi per lac rationale ac doli expers,
doctrina CHRISTI, ejusq; veritas intelligitur, omni
dolo carens, quæ animæ nostræ convenientissimum
alimentum est, quo ij, qui in Christo recens nati sunt,
enutrirī debent, ejusq; usu, tum in rerum divinarum,
cognitione, tum in fide & pietate crescere, atq; au-
gmen-

3 4
gmentum in dies sumere. Verum huic augmento pe-
nitentia obstant illa animi vitia atq; peccata, quæ ex-
purgari atq; deponi Apostolus jubet. Ac malitia qui-
dem primo loco commemorata omnia externa, quæq;
sub aspectum cadunt, scelera continet. Dolus vero,
qui secundo loco ponitur, omnia fraudum genera,
complectitur, quæ licet in apertum minime profe-
rantur, imò varijs, astutis, & ut nunc loquuntur, poli-
ticis artibus, tegantur, conscientie tamen vi detestan-
da esse facinora agnoscuntur. Simulatio porro est,
cum aliud animo tegitur, aliud verbis vultuq; expri-
mitur. Invidia est, cum quis alieno bono haud aliter
adfligitur angiturq; ac si ipse aliquo damno adfectus
fuisset. obrectatio deniq; est, cum præter internam
invidentiam, etiam verbis aliena fama & existimatio
violatur. Plena est harum ad monitionum tota, præ-
sertim Novi foederis doctrina, in qua sacri auctores,
licet alijs atq; alijs verbis, repetunt, quod primum ex
Epist. ad Rom. c. 6. v. 4. & 5. allegavimus. Quid enim
hoc aliud est, quam quod eodem loco v. 6. monet A-
postolus, veterem hominem crucifigendum seu abo-
lendum, & corpus peccati, hoc est, ipsum peccatum,
destruendum esse, ut nec ei serviamus amplius, nec
dominatum id habeat in corpore nostro mortali, sed
ut vivamus DEO in CHRISTO JESU Domino no-
stro, id est, vitam nostram secundum ejus disciplinam

instituiamus. Prolixius eam rem explicare instituti
nostri ratio non permittit: videamus breviter, an do-
mus nostra veteris hujus fermenti sordibus vacue fa-
cta sit. Magna certè ejus pars est rapina violentia,
fastus, avaritia, livor, datæ fidei oblivio. Ea vero do-
mum nostram adeo infecit, ut parum absit, quin e-
vertat. Veteris fermenti pars est non minima. Non
parere magistratui in licitis & honestis, non legibus,
non rectæ rationi, non bonæ conscientiæ. Ea vero
an domi nostræ deprehendatur haud scio, an dubita-
re possumus & si quis dubitare videatur, testi-
monium perhibent ac sublata voce clamant
societates ac nationes, quæ cum ante annos non
inmemorabiles, per cuniculos, quasi mysterium,
quoddam iniquitatis, in hanc Universitatem irrepsis-
sent, atq; in latebris suis abditæ jacerent, nunc in aper-
tum prodire non verentur. Ac qui recta ratio non
ijs tantum, qui honores pietati obedientiæ, modestiæ,
eruditioni propositos vel adepti sunt, vel ambiunt,
sed ipsis etiam tyronibus, & novitiis, qui primis tan-
tum labris doctrinam civilem gustarunt, vel nec gu-
starunt, dicat, Quod nulli, nulli omnino cætus in ci-
vitate bene ordinata ferendi sint, qui sine præscitu
& permissu ordinarij magistratus coguntur & cele-
brantur, à protervis & conscientiæ suæ parum bene
ac recte consulentibus, etiam ijs, qui suo tempore in
Cae

Cathedra Theologorum, in Cancellis & Senatu au-
larum, in subsellis judicum, in curia civitatum, in
scholis regijs ac trivialibus conspici affectant. Posse-
mus hujus mali naturam ab ipso capite, pietatis ho-
nestatis & ordinis civilis hoste, accersere: sed hanc la-
bem festivæ serenitati horum dierū aspergere, eamq;
hoc luto contaminare religio est; nihilo minus pau-
culæ etiam hujus fermenti particulæ exhibendæ vi-
dentur. Quæ enim non fermentata sinceritas est,
vino corpus implere ad ambas usq; aures, & auræ di-
vinæ particulam eo obruere, vel & exstinguere? re-
pletum & ebrium interdum ambulare, clamore vias in-
cendere, quietem turbare, nec ægrotantibus quidem
parcere? Lapidibus januas & fenestras incessere, gla-
dijs primum silices, deinde homines aggredi, pugna-
re ex provocatione, vel & sine ea, intra pomæria, extra
pomæria, sine metu, sine pudore, membrorum alic-
norum adflectare mutilationem, suorum integra-
tem periculo exponere? ipsam adeo vitam in extrea-
ma tegula positam, imò in acie novaculæ, quod ajunt:
*Orco devovere. Non mihi si lingua centum sint, oraq;
centum, Ferrea vox omnes vitij comprehendere formas,
Omnia fermenti percurrere nomina possem:* cujus effica-
cia & vis in quotidiano luxu, investitu peregrino, in la-
scivia & impudicitia, lusu & alea, in promissis nō præ-
stitis, commissis perjurijs & alijs deprehenditur magis
usu quotidiano, quam possit cogitando quisquā ad-

sequi. Hoc, & hujus generis alia, sunt fermentum illud vetus malitiæ & nequitiae, quod nisi fuerit expurgatum & ejectum (o utinam per tempora & mores posset !) solennitatem hujus festi parrum rectè obibimus, nec sinceritatis & veritatis panibus non fermentatis facile concedetur locus. Non resurget in nobis novus homo, nisi vetus moriatur; non prodibit Spiritus novitas, nisi mortua sepeliatur prius vetustas carnis. Breviter, non erimus cives Ecclesiæ triumphantis, nisi prius in hac vita militemus bonam militiam, retinentes fidem & bonam conscientiam, in sinceritate & veritate. Quod ut omnibus nobis contingat Deum precor. P. P. Ro.

Stochij die Paschatis, qui est 14. Aprilis Anno

M DC XXXIX. sub sigillo Recto.

ratus.

atque debilitet, postquam semel ac iterum legum
sancta & inviolata esse non possunt, nisi iusto ter-
star, muniantur.

VII. Ac quoniam sapientis accidit, ut qui nihil
excusent, ignorantiam culpis prætexere soleant, in-
doctores, ut omnes, qui nomina sua profitentur apud
numeros recipi possulant, siue jam primum acce-
olim in iis vixerint alibi, non modo de hoc decre-
antur diligenter, sed ut iidem religiosè promittant
menti Academici capita (prout recepta admittit ra-
hanc sanctionem nostram molituros unquam aliq-
alii ipsis hoc improbitatis genere molesti fuerint.

II X. Sed quia fieri potest, ut aliqui præped-
territi, officii sui obliuiscantur; dandum negotium
Pedellos appellare consuevimus, pro eâ fide, quâ a
Reipublicæ Academicæ sunt, inquirendi diligente-
bras scelera, & quæ sunt fallere) sicut in alias action-
pennalisationes istas nefarias (nam quidni barbaras
barâ ac monstrosâ voce appellabimus?) ut protra-
bris, & iusto rigore vindicentur.

IX. Atque ut omnes viâ ac aditus obsepian-
se, ac serpere latius tam pestilens malum possit, nav-
per ordinarios Magistratus Hospitibus, Cauponi-
quocumque nomine venire possunt, qui in huiusmodi
quæ non tantum necessitati corporis, sed erapulæ ei-
terdicatur serio, ne procurare has comestationes, vi-
cie, aut adjuvare saltem quacumque ratione sustinean-
pensas, pretiaque rerum, quas præbuere, & arbitrariâ
esse.

X. Porro cum infinitæ fraudes & machinæ si-
ritus insidiari bonis moribus solet, ac illud omne, quod
honestatis rationem compositum bene ac ordinatè
turbare assidue contendit; quod, extinctâ virtute om-
petulantia impotens ubi vis rerum potiatur, & cunctis
eamque ob causam elaborandum sedulo sit, non tam
compescatur improbitas, quam nunc præcipue nobis

the scale towards document

